

Ἑλλάδι. Διὰ τοῦ περιορισμοῦ τούτου ὁ νομοθέτης ἐβέβησε νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐγγύριον ναυπηγίαν, ἐπιτρέψας μάλιστα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν πώλησιν τῶν ἰθνηκῶν πλοίων, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἀγορὰν ἄλλων κατασκευασθέντων ἐκτὸς τοῦ κράτους.

6'. Νὰ εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι οἱ ἰδιοκτῆται· ξέναι δὲ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ γίνωνται μέτοχοι τοῦ ἡμίσεως τοῦ πο. ὑ τοῦ πλοίου. Μιμούμενος τὴν νομοθεσίαν τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων μερῶν, ὁ Ἕλλην νομοθέτης ὥφελε νὰ μὴ ἀφήσῃ εἰς χεῖρας ξένας τοσαύτην μετοχὴν· ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς θέσιν ἐξαιρετικὴν· διότι, πλὴν τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν ἰδίων αὐτῆς χρηματικῶν πόρων, πολιτικοὶ λόγοι δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἀποκρούεται μέγας ἀριθμὸς ἐμπόρων, οἵτινες, εἰ καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν προστασίαν, οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι Ἕλληνες, ἀφωσιμῆνοι εἰς τὰ συμφέροντα τῆς κοινῆς πατρίδος.

Νὰ σύγκληται ἐξ Ἑλλήνων τὰ πληρώματα κατὰ τὰ τρία τέταρτα τουλάχιστον.

Ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κράτους ἀκτοπλοία ἐπεφυλάχθη εἰς μόνους τοὺς Ἕλληνας, πλὴν ἀμοιβαιότητος.

Τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου τούτου ἀνάγεται εἰς τὰς διατυπώσεις καθ' ἃς πρέπει νὰ ἐνεργῶνται οἱ τρεῖς οὗτοι ὅροι, ὡς καὶ εἰς τὰς πράξεις τῆς ἐγγυήσεως, ἐγγραφῆς κτλ. κτλ.

Τὸν νόμον τοῦτον συμπληροῦσι τρία διατάγματα προσδιορίζοντα τὸν τρόπον τῆς καταμετρήσεως, καὶ τὰ εἰσπρακτέα δικαιώματα ἐπὶ τῶν τόνων καὶ τῆς ναυτείας.

Τεσσάρων εἰδῶν εἶναι τὰ δικαιώματα τῆς ναυτείας·

α'. Ἀγκυροβολίου, εἰς ὃ δὲν ὑπάγονται πλοῖα τῶν πέντε τόνων καὶ κατωτέρω.

β'. Ἀπόπλου.

γ'. Φωτὸς, ὅπου ὑπάρχουσι φάροι, καὶ

δ'. Πυριταποθήκης, ἐὰν τὸ πλοῖον φέρῃ πυρίτιδα.

Οἱ Ἑλληνικοὶ νόμοι διακρίνονται ἰδίως διὰ πνεύματος ἐλευθερίας καὶ ἀνοχῆς· αἱ ἐξαιρέσεις καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις εἶναι σπάνιαι· διότι φύσει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀγαπᾷ κατὰ πάντα τὴν ἰσότητά.

Εἰς τὰ ἄλλα κράτη, καθόσον τουλάχιστον γνωρίζομεν, τὴν ἐσωτερικὴν ἀκτοπλοίαν μετέρχονται μόνοι οἱ πολῖται· παρ' ἡμῶν ὅμως, ἂν καὶ ἔχομεν μέγαν ἀριθμὸν πλοίων, ὁ νόμος παραχωρεῖ αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ξένους, ἐπὶ ὅρῳ, ὡς εἵπομεν, ἀμοιβαιότητος.

Τοιαύτην τινὰ εὐκολίαν εὐρίσκομεν καὶ εἰς τὰ περὶ ναυτείας τέλη· τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τὰ ἐντόπια καὶ εἰς τὰ ξένα πλοῖα, ἐὰν ἀπλῶς μόνον διαδηλώσῃ ἡ κυβέρνησις τῶν τελευταίων τούτων ὅτι καὶ αὐτὴ θέλει μεταχειρισθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ Ἑλληνικὰ εἰς τοὺς λιμένας τῆς.

Τὰς εὐκολίας ἄρα αἵτινες μόλις ἀποκτώνται εἰς ἄλλα κράτη διὰ πολλῶν μόχθων καὶ διαπραγματεύσεων, καὶ τὰς ὁποίας πρὸ εἰσοσιν ἐτῶν ἀρνεῖται εἰς ἡμᾶς ἡ Γαλλία ἀποποιουμένη νὰ συνθηκολογήτῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀποκτῶσιν ἐνταῦθα οἱ ξένοι ἀκόπως. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ σπέρμα τῆς ἐ-

λευθέρας ἐμπορίας (free-trade) ἐνυπάρχει ἐν ταῖς Ἑλληνικοῖς νόμοις· ἐπιτηδεῖα μόνον χεῖρ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ τὸ καλλιεργήσῃ.

Ὁ νόμος ὅστις διαιρεῖ τὴν Ἑλλάδα εἰς ναυτικὰ τμήματα, καὶ διατάσσει τὰ περὶ τῆς ἀτυνομίας τῶν λιμένων, εἶναι ἀπάνθισμα ἢ μᾶλλον ἀντιγραφή, πλὴν τινων ἐξαιρέσεων τοῦ κατὰ τὸ 1791 ἐκδοθέντος Γαλλικοῦ νόμου, καὶ τῶν δημοσιευθέντων ἐν Γαλλίᾳ διαταγμάτων ἢ νόμων περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος. Σύγκειται δὲ ἐκ τεσσάρων τίτλων.

Καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου, οἱ λιμένες καὶ αἱ νῆσοι τῆς Ἑλλάδος διαιροῦνται εἰς πέντε τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πέμπτον κατηργήθη μετὰ τινὰ ἔτη.

Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ὁρίζονται ὁ τε βαθμὸς καὶ τὰ προσόντα τῶν ἐπὶ τῶν λιμένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις· εἰς πλοίαρχους, ὑποπλοίαρχους καὶ σημαιοφόρους. Οἱ μὲν πρῶτοι ὀνομάζονται λιμενάρχαι καὶ προϊστάνται τοῦ τμήματος, οἱ δὲ ἄλλοι ὑποπλοίαρχοι καὶ ἐπιστάται λιμένων, καὶ διορίζονται κατὰ θέλησιν ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη.

Διὰ τοῦ τρίτου περιγράφονται τὰ καθήκοντα τῶν ἀξιωματικῶν τούτων, καὶ

Διὰ τοῦ τετάρτου αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἀρχὰς τοῦ κράτους.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΠΙΘΗΚΩΝ.

—o—

Ἐπικλήσαμεν ἄλλοτε εἰς τὴν Παιδωρᾶν περὶ τῶν περιέργων ἔξεων καὶ τῆς διανοητικῆς ἱκανότητος τῶν σφραγγοτάγγων. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλο εἶδος πιθήκων οὐχ ἥττον ἀξιοθαύμαστον διὰ τινὰ προτερήματά του, τὸ εἶδος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι *parion*. Καὶ εἶναι μὲν πολὺ μικρότεροι τῶν σφραγγοτάγγων, καὶ διάφοροι μάλιστα κατὰ τὸ πρόσωπον, τὸ χρῶμα καὶ τὴν κέρκον, ἔχουσιν ὅμως χεῖρας καὶ δάκτυλα ὡς καὶ αὐτοὶ, καὶ κινήσεις ὁμοίας πρὸς τὰς τῶν ἀνθρώπων.

Πρό τινων ἐτῶν εἰς τῶν ἐν τῷ Βοτανικῷ κήπῳ τῆς Γαλλίας θηλείων πιθήκων τοῦ εἶδους τούτου ἦτο ἐπίτεξ· οἱ δὲ φύλακες, φοβούμενοι μὴ οἱ λοιποὶ βλάβῃσι τὸ νεογνόν, μετέφερον τὴν μητέρα εἰς ἰδιαιτέρον οἶκημα. Ἀλλ' εὐθὺς καὶ αὐτὴ καὶ οἱ σύντροφοί της ἠσθάνθησαν λύπην ἀπαραδειγμάτιστον διὰ τὸν χωρισμὸν τοῦτον, διακόφαντες καὶ τὰς παιδίας καὶ τὴν ἀέννησον γυμναστικὴν των. Ὡς γνωστὸν δὲ οἱ πιθήκες εἶναι εἰς ἄκρον φιλοπαίγμονες· καὶ ὅσάκις οἱ φύλακες, διὰ νὰ δώσωσι πρὸς αὐτοὺς πλεοτέραν ἐλευθερίαν, ἀφίρουν ἐλευθέραν τὴν συγκοινωνίαν τῶν

παρκαμμένων οἰκίσκων των, αἰσθάνονται τοσαύτην χά-
ραν, ὥστε ἀναγκαλίζονται ἀλλήλους, παλαίουσι, προσ-
φέρουσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον τὸν ἄρτον των, καὶ μόνον
ὅταν παρουσιάζονται οἱ φύλακες διὰ νὰ τοὺς χωρί-
σωσι, καταπαύουσι. Ἡ γὰρ των ἐκλείπει τότε δια-
μίας, καὶ, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ οἰκήματά των μόλις
ἔχουσιν ὀρεξιν νὰ φάγῃσι τὸν ἄρτον των.

Εὐκόλῳ εἶναι λοιπὸν νὰ ἐνοήσωμεν εἰς ὁποίαν ἀ-
θυμίαν ὑπέπεσαν οἱ πιθήκες περὶ τῶν προκίτων, ὅτε
ἶδον χωριζομένην ἀπ' αὐτῶν τὴν ἐπίτακα· ἀλλὰ τὴν
φορὰν ταύτην δὲν εἰδείξαν τὴν συνήθη ὑπακοήν· ἐξ-
ἐναντίας ἤρχισαν νὰ συρίζωσι, νὰ ἐπιπίπτωσι κατὰ
τῆς θύρας διὰ νὰ τὴν συντρίβωσι, καὶ νὰ καταφρο-
νῶσι καὶ αὐτὰς τὰς μαστιγώσεις τοῦ φύλακος.

Εἰς τῶν καθηγητῶν, ἐλεήσας αὐτοὺς, διέταξε νὰ
ἀφίσωσιν ἐλευθέραν τὴν εἰσοδὸν τὴν φέρουσαν πρὸς
τὴν νέαν μητέρα.

Ἵσως νομίσαι ὁ ἀναγνώστης ὅτι οἱ πιθήκες εἰσέ-
βαλον ἀλαλάζοντες εἰς τὸ οἶκημα τῆς Καρλόττης
(οὕτως ἀνομάζετο ἡ νέα μήτηρ)· ἐξ ἐναντίας εἰσῆλ-
θον εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου προπορευομένου τοῦ πα-
τρός τοῦ νεογνοῦ. Οὗτος δὲ, μόλις ἶδε τὸ τέκνον του,
καὶ περὶ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς γυναικὸς του, ἀπα-
ρα-
Illegible text due to image quality
φίλησε, τὴν περιεπτύχθη, καὶ μὲ ἀξιοθαύμαστον φι-
λοστοργίαν ἔρριψε τὰ βλέμματα πρὸς τὸν μικρὸν πιθήκα,
ἀσπασθεὶς καὶ αὐτοῦ τὰ χεῖλη, τὸ μέτωπον καὶ τὰς χεῖ-
ρας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ οἱ ἄλλοι πιθήκες ἔσαντο μὲν
μακρὰν, ἐδείκνυσαν ὅμως πολλὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν
οἰκογένειαν. Ἐπὶ τέλους ἐπετράπη καὶ εἰς αὐτοὺς νὰ
πλησιάζωσι τὴν μητέρα καὶ νὰ ἰδῶσιν ἐκ τοῦ πλη-
σίον τὸ νέον μέλος τῆς πιθηκικῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον
ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς του· σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ
νεογνά τῶν πιθήκων ἀνοίγουσιν, ὅπως καὶ τὰ τῶν
ἀνθρώπων, τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἅμα γεννηθέντα. Ὅλοι
προσῆλθον ἡσύχως καὶ σιμῶς, καὶ ἐνηγκαλίσθησαν τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα, προτείνοντες τὴν κεφαλὴν
διὰ νὰ ἰδῶσι καλῆτερον, καὶ ἐκβάλλοντες φωνήν τινα
ἐδιόρρυθμον καὶ παράδοξον. Ἐπραττον δὲ ταῦτα μέ-
χρι τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεώς των, ὅτε καὶ ἀπεμα-
κρύνθησαν ἀπὸ τὴν Καρλότταν κατηρεῖς.

Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπανελαμβάνοντο ὅσκις συνήρ-
χοντο τὰ ζῶα ταῦτα· οὐδεὶς ἐπενέβαινεν εἰς τὰ δι-
καιώματα τοῦ συζύγου τῆς Καρλόττης καὶ πατρός
τοῦ τέκνου της. Εἰ καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ βλέπωσι
καὶ νὰ χαδεύωσι τὸν νέον τοῦτον σύντροφόν των, δὲν
ἔπραττον τοῦτο εἰμὴ ἀδεία τῶν γονέων, τὴν ὁποίαν
αὐτοὶ ἐχορήγουν μετὰ πολλοὺς δισταγμούς. Ἀμα
ἀνοίγομένης τῆς θύρας, οἱ δύο γονεῖς ἐκάθητο ὁ εἰς
παρὰ τὸν ἄλλον, καὶ ἐσχημάτιζον εἶδος κοιτίδος
ὅπου ἀπέλειτο τὸ νεογνόν. Τὸ ἐχάδευον, τὸ ἐφί-
λουν, τὸ ἐλειχον, ἐκαθάριζον τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ἐνί-
λόγῳ ἐδείκνυσαν τοιαύτην φιλοστοργίαν καὶ τοιαύτην
προσοχήν, ὁποίαν καὶ ἡ πλέον φιλόπαις μήτηρ. Ἐν
τοσαύτῳ οἱ ἄλλοι πιθήκες ἐσρέφαντο περὶ τοὺς γονεῖς,
τοὺς ἐφιλοφρόνουν, ἐδίδον πρὸς αὐτοὺς τὸν ἄρτον
καὶ τοὺς καρπούς των, καὶ ἐπροσπάθουν νὰ λάβωσι
τὴν ἀδειαν διὰ νὰ ἰδῶσι καὶ νὰ χαδεύωσι τὸ μικρὸν.

Οἱ γονεῖς δὲν ἐδέχοντο πάντοτε τὰς προσφορὰς ταύ-
τας· ὅταν ὅμως ἐκέδιθον, ἀνέκφραστος ἦτο ἡ χαρὰ
τῶν περιεστῶτων· τότε ἐνηγκαλίζοντο τὸ μικρὸν,
τὸ ἡσπάζοντο, τὸ ἐβόπτουν, καὶ ἠτένιζον συνεχῶς
τὴν μητέρα διὰ νὰ ἰδῶσι μὴ αἱ περιποιήσεις των ὑ-
περβαίνωσι τὰς ἐπιθυμίας της.

Αὕτῃ δὲ ἐφέρετο ὡς ἀληθὴς μήτηρ· δὲν ἀπεχωρί-
ζετο πώποτε τοῦ τέκνου της, οὐδ' ἐνέπιστευετο αὐ-
τὸ εἰς ξένας χεῖρας, ἂν καὶ πολλοὶ ἦσαν πρόθυμοι νὰ
τὸ δεχθῶσιν.

Ὅσκις ἔμνε μόνῃ μετὰ τοῦ τέκνου της, ἐδείκνυε
πρὸς αὐτὸ πλειοτέραν ἀγάπην. Μὲ ἀπειρον ὑπομονὴν
ἐδίδασκεν αὐτὸ πῶς νὰ ἀναρρίχῃται εἰς τὰς κίγκλι-
δας τοῦ οἰκήματός των, τὸ ὑπερῶν διὰ τῶν βρα-
χιόνων της, καὶ τὸ παρετήρει ἀπενῶς διὰ νὰ προ-
λάβῃ πάντα κατὰπτωσιν. Ἐάν δέ ποτε τὸ ἐβλεπεν
ἀπαυδοῦν, ἢ ἐφοδεῖτο μὲ ζαλισθὲν πύσῃ, τὸ ἐλάμ-
βανεν εἰς τὰς ἀγκάλας της, τὸ ἐνεθάρρυνε, καὶ τὸ
προέτρπε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δοκιμὴν.

Ἀλλὰ τὰ μαθήματα ταῦτα συνεκέρα ἡ Καρλόττα
καὶ μὲ παιδιάς. Ἀνορθουμένη ἐπὶ τῶν ποδῶν, ἔβαλ-
λε τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν μακρῶν σκελῶν της, καὶ ἐ-
πεδίδατο εἰς κινήσεις ταλαντώσεως, συνωδευμένας ὑ-
πὸ μικρῶν ἀλμάτων τὰ ὁποῖα ὠμοιάζον χορόν. Τὸ
εἶδος τοῦτο τῆς διασκεδάσεως φαίνεται ὅτι ἤρεσκεν
ὑπερβαλλόντως εἰς τὸ νεογέννητον, διότι ἐπροσπάθει
νὰ μιμηθῇ τὰς κινήσεις τῆς μητρός του, ἥτις τὸ ὑ-
παχρεῖον ν' ἀρχίσῃ ἐκ νέου ἐάν ποτε ἐπαυεν.

Ἦτο δύσκολον νὰ ἰδῇ τις δυσειδέστερον, ἰσχνότε-
ρον, ἐλαεινότερόν τι τοῦ πιθηκιδίου τούτου, τὸ ὁποῖον,
πλὴν τῆς μεγίστης ζωηρότητος τῶν κινήσεών του,
ὠμοιάζε βρέφος θνητοκόγεννον. Πέντε ἐβδομάδας μετὰ
τὴν γέννησίν του ἦτο δεκαπέντε περίπου δακτύλους
ὕψηλόν, στερημένον τριχῶν, ἐκτὸς τῶν τῆς ράχως, καὶ
δέρμα εἶχεν ὑπόλευκον, ἀμαυρὸν, καὶ, οὕτως εἰπεῖν,
νεκρὸν. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἀνεφύησαν τρίχες μαύ-
ραι ἀποχρώντως πυκναί, εἶχε δὲ καὶ τὰς χεῖρας λευ-
κὰς καὶ σχεδὸν πάντοτε ὑγρὰς, καὶ ὀνυχας μαύρους
καὶ τετραγώνους ὁμοίους πρὸς τοὺς ἡμετέρους.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν πιθήκων ζῶσιν εἰς Ἀφρικὴν,
εἰσβάλλουσιν ἀγγλῆδον εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ ἀπογυ-
μνοῦσι τὰ δένδρα ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν. Ἰχνη δὲ
τῶν ἔξεων τούτων διατηροῦσι καὶ ὅταν εἶναι αἰχμάλω-
τοι. Εἰς τῶν ἐν τῷ βοτανικῷ κήπῳ τῶν Παρισίων με-
γαλητέρων καὶ ῥωμαλεωτέρων πείληκων ἐλάβεν ὑπὸ τὴν
προστασίαν του ἄλλον νέηλυν ὅστις, διὰ τὴν σμικρά-
τητά του, δὲν ἐδύνατο νὰ παλαίσῃ πρὸς τοὺς συνα-
δέλφους του· ὁ νέηλιν ὅμως αὐτός εἶχεν ὀρεξιν νὰ
κλέπτῃ τὰ τῶν ἄλλων· καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, ἦτο
ἀδύνατος, ἀφοῦ ἤρπαζεν ἀβλαβῶς τὴν τροφήν τῶν
συναδελφῶν του, ἀνέπεμπε κραυγὰς ὀδυράτας, πρὶν
ἢ ὁ παθὼν ζητήσῃ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ, δηλαδὴ ἔπραττε
κατὰ τὸ ῥητόν· «βγάζει ὁ κλέφτης ταῖς φωνάς, διὰ
νὰ φύγῃ ὁ οἰκοκύρτης.» Ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ ἀκούων
τὰς φωνὰς τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένου ἔτραχε
μετὰ σπουδῆς, καὶ, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀνακρίσεις,
ἐπέπιπτε κατὰ τοῦ παθόντος, ὅστις, ὅχι μόνον ἔσται
ρεῖτο τῆς τροφῆς του, ἀλλὰ καὶ ἐξυλοφορτίζετο.

Ὁ συνήθως στερούμενος οὕτω πως τῆς τροφῆς του, ἦτο πύθη βῆλος πολλά νοήμων, ὅστις μετεχειρίζετο εὐφυστάτον τρόπον διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἄρτον ἢ πᾶν ἄλλο εἶδος τροφῆς τὸ ὁποῖον ἐρρίπτετο ἐκτὸς τοῦ οἴκηματός του, ἀλλὰ μακρὰν ὥστε δὲν ἐφθαιον αἱ χεῖρές του· ἐξέβαλλε διὰ τῶν κινγκλίδων τὴν οὐράν του, καὶ κτυπῶν δι' αὐτῆς τὸ ποθητὸν ἀντικείμενον, τὸ ἔφερε πλησιέστερον. Τὴν ὥραν ἐκείνην συνήθως ὤρμα ὁ μικρὸς κλέπτης καὶ ἤρπαζεν, ὡς εἶπομεν, τὴν ξύνην τροφήν.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ζώων γεννᾶται εἰς τὸ Εὐελεπι ἀκρωτήριον, καὶ θεωροῦνται ὡς οἱ θηριωδέστεροι μεταξὺ ὅλων τῶν πιθήκων.

ΒΗΧΙΟΝ ΤΟ ΕΥΩΔΕΣ.

—o—

Tussilago fragrans.—Cl. Syngenesia polygamia superflua.

T. fragrans thyrsis fustigiato, floribus radiatis, foliis subrotundis cordatis aequaliter subtus pubescentibus. (W.)

Τὸ φυτὸν τοῦτο φύεται καὶ εὐδοκιμεῖ εὐκόλως εἰς παντὸς εἶδους γῆν, οὐδ' ἀπαιτεῖ πολλὴν καλλιέργειαν. ἔχει ρίζαν ἐλικοειδῆ καὶ κατὰ τὴν γεῦσιν δριμύαν. Ὁ καυλὸς μόλις ἔχει ὕψος ἡμίσεως πήχειος· εἶναι συριγκώδης καὶ μὲ μικρὰς τινὰς γωνίας. Οἱ κλάδοι εἰσὶν εὐάριθμοι, ὀλιγόφυλλοι καὶ ἀνθοφόροι. Τὰ δὲ ἄνθη κατ' ἀρχὰς μὲν εἰσὶ λευκὰ, ἀκολούθως δὲ καθίστανται ἐρυθρὰ· ἂν καὶ μὴ καλὰ τὴν ὄσιν εἰσὶν ὁμῶς ἐπιζήτητα καθὸ εὐοσμια, καὶ ἀνθῶντα κατὰ τοὺς μῆνας Ἰαννουάριον καὶ Φεβρουάριον, ὅτε τὰ λοιπὰ ἄνθη σπανίζουσιν.

I. Δε-Κιγάλλας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—o—

— Ἀνεγνώσθη ἐσχάτως περιεργότατον ὑπόμνημα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλικῆς νομοθεσίας ἐνὸς τῆς ἐν Λονδίνῳ πολιτσιογραφικῆς ἐταιρείας. Ἐπιγράφεται δὲ « Πολιτσιογραφικαὶ καὶ ἱστορικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν νόμων, ψηφισμάτων, διαταγμάτων κλ. τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. »

Ὁ συγγραφεὺς Οὐίλλιαμ Τάϋλερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ Ἐδουάρδου Α' (1272) οἱ νόμοι ἐγράφοντο λατινιστί, ὅτι μετὰ ταῦτα, ἐπὶ Ριχάρδου Γ' (1483) ἡ Γαλλονορμανικὴ γλῶσσα διεδέχθη τὴν Λατινικὴν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένετο χρῆσις τῆς Ἀγγλικῆς. « Ὅλοι, λέγει, οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν νόμοι

ἦσαν εἰς ἄκρον ἐλλειπεῖς, καὶ εὐκόλως τὰ δικαστήρια ἐδελεάζοντο καὶ διεφθείροντο ὑπὸ τῆς αὐλῆς, καὶ τῶν εὐγενῶν. »

Ὁ Κ. Τάϋλερ ἐμέτρησε τὸν ἀριθμὸν τῶν νόμων οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐπὶ ἐκάστου ἡγεμόνος, ἀπὸ Ἐρρίκου (1225) μ' ἄχρι τοῦ 17 ἔτους τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας, μέχρι, δηλαδή, τοῦ 1853. Ὅθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 12 ἔτους τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Γ', μέχρι τοῦ τέλους τῆς τοῦ Καρόλου Α' ἐκδοθέντων, ἦτοι ἐντὸς τεσσάρων ἐκατονταετηρίδων, ἀναβαίνει εἰς 3316. Οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς προστασίας, (1649—1660) ἀλλὰ μὴ καταχωρισθέντα εἰς τοὺς κώδικας οὐδὲ ἀναγνωρισθέντα, ἀκυρωθέντα μάλιστα μετὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς μοναρχίας, δὲν αἰχίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πρῶν· ἀλλ' ὁ Κ. Τάϋλερ ὑποθέτει ὅτι ἐξεδόθησαν περὶ τὰ ἐκατὸν νόμοι, ψηφίσματα καὶ διατάγματα ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἑνδεκά ἐτών. Ἦσαν δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γεγραμμένα κατὰ τὸ ὕφος τῶν αὐτοκρατορικῶν ψηφισμάτων τῆς Ῥώμης.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κρόμγουλ μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Β'. (1660—1760) 5844 νόμοι, διατάγματα κτλ. ἐδημοσιεύθησαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ἐπὶ δὲ τῆς μακρᾶς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Γ', διαρκεσάσης ἐξήκοντα ἔτη, 14800, ἐπὶ τῆς τοῦ Γεωργίου Α', 3223, ἐπὶ τῆς τοῦ Γουλλιέλμου Α', 1802, καὶ 5384 κατὰ τὰ πρῶτα δεκάετη τῆς βασιλείας τῆς Βικτωρίας. Ἐν ὅλοις 31319, ἀπὸ Ἐρρίκου Γ'. (1225) μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὁ Κ. Τάϋλερ ἐμέτρησε προσέτι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἔτος ἐκδοθέντων νόμων· ὅτω δὲ προχωροῦσι τὰ ἔτη τόσω ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς αὐξάνει ὑπεριμέτρως.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΑΜΚΩΣ.

Τὶ τρόμος ἐπλάκωσε
Τὸ ἔρμος Τεπλένε;
Σκιασμένος ὁ ἥλιος
Στὰ ὄρη προβαίνει,
Ὅλογορξ σκόνονται
Βλασφήμιας, χαροῖς,
Κατέρρις καὶ κλέυματα
Καὶ τρόμου φριναῖς.

Στὸ μαῦρο κρεββάτι τῆς
Μὲ λύσσα παρανοῶ
Γιὰ ἴδις, μὲ τὸ θάνατο
Βαρυὰ πολέμους,
Ἀκόμη εἰς τὰ στήθια
Τὴν ἄγρια φύγῃ
Βαστάει μὲ τὰ ὄντια
Ἡ μένα τοῦ Ἀλῆ.